

Mizser Attila

naptünésben

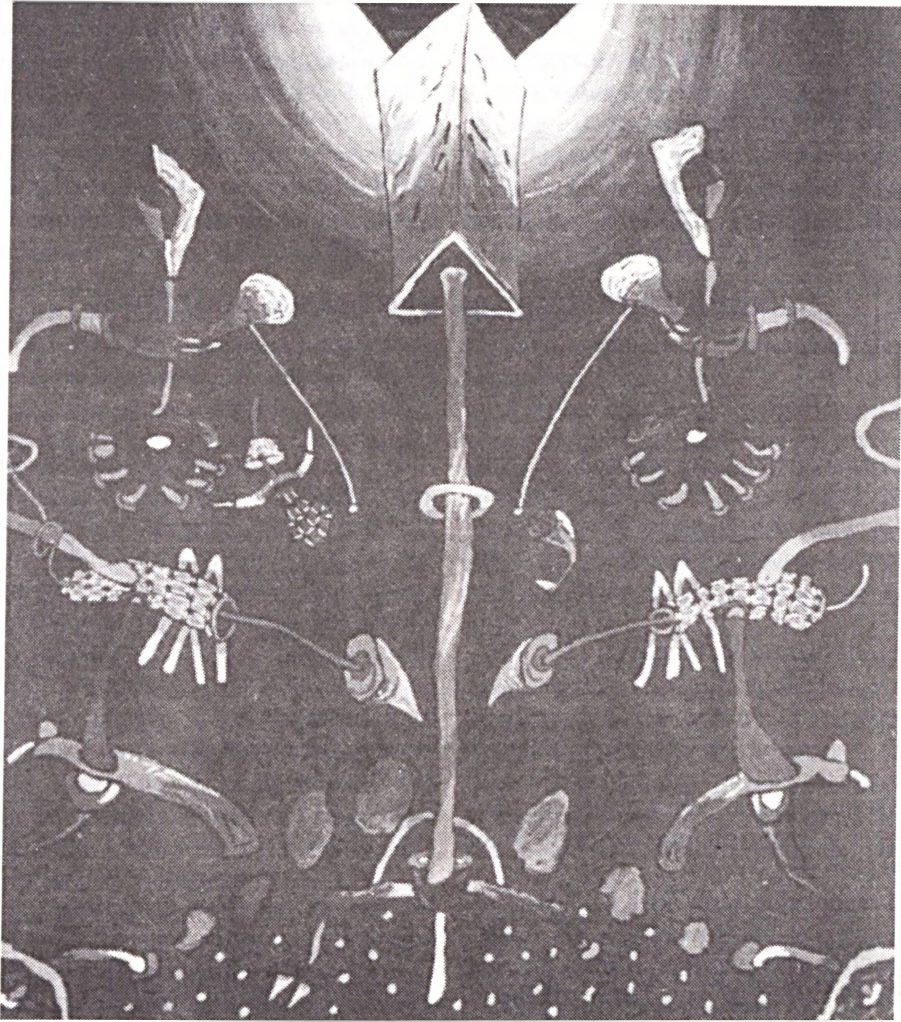
úgy látom már beborvul
aljas látmese
szemed szintje
csurig csordul
ki-be senki se
löttyen itt a
zivatarban
voltra váltó virradat
terepre tész
tészta télben
fog vacog és pillanat
lengő lábon
naptünésben
jönve-jön egy vaklövet
bezúdul a
nyitott házba
régés-rég várt mennydöreg

ima

mondják vékony
tű simul tenyérhez
vágódik bőrbé
törés közötté
rés marad

sztalker béla dala

belépni egy helyre
egy helyre lépni be
menni a körúton
laza léptekkel
egy vagy két sör
után lazán ahogy
valamikor sohase
úgy menni lenne
farmer kabát ing
mellény nadrág
hozzá far mer ez is
kell bele no mennék
én az úton én azután
belépni valahová
egy helyre de ne
számítsak rá ne
tudjam csak belépni be
mintha szükség törne
rád és be egy helyre
be ám rossz is a példa
egy szoba lenne jó
belépni be úgy nem
tudom hogy nem mintha
pártba nem nem is
ajtó ablak szenzorok
nem így matatni kéne
rajtam vagy nekem
csak belépni épp
ennyi kellene
egy helyre be

„Borgó” alkotása